

Edward Munch

TẾT THA HƯƠNG

Thức trắng đêm
ngủ quên nắng gọi
Ngày chập chờn tê dại tâm tư
Ở này
tết đã đến chưa
có ai nghe pháo giao thừa đâu không
Bồn bề
tuyết trắng mênh mông
Nhà im ỉm đóng
đường không bóng người

MONTREAL MÙA XUÂN THỨC TRỞI

(Em có nghe trời đất chuyển mình)

Mùa đông
hoa cỏ
ngủ triền miên dưới tuyết
chim bắn bật tiếng

Em có hay
trong cõi chết
mạch sống vẫn âm thầm vận chuyển
từ ngàn xưa và mãi mãi về sau
Em có nghe
trời đất chuyển mình.

Tháng tư
Uất Kim Hương lách mình vượt tuyết
bung mạch sống
nhánh cây khô thoát mừng mầm xanh mướt
thanh xuân em vừa thức trở
ngực vun tròn

Mưa xuân
mưa xuân vuốt ve cành nẩy lá
Mùa xuân về bùng dậy xôn xao

Tháng năm
Uất Kim Hương vừa trở nụ
khép kín cánh hoa tròn
nắng mơn man
em
hé nụ trinh thơm
Mùa xuân
mùa xuân
chim đuổi theo nhau đùa vui ríu rít

Tháng năm
cây táo dại ven rừng nở trắng hoa
ngày xưa ấy
mong manh tà áo trắng học trò e ấp
tóc buông nghiêng
môi hồng thơm mời gọi ngọt ngào

Tháng sáu
thanh xuân em vừa độ
hương sắc trần gian rục rở
mùi da thịt ngây ngây

Em có nghe
trời đất chuyển mình
tháng sáu mùa xuân nở rộ

và em có nghe rạo rục
má lên hồng

HOÀNG CHIÊUNHÂN